

Janusz Kumala

"Ecco tua Madre! Breve saggio di mariologia sistematica", Giorgio Gozzelino, Torino 1988 : [recenzja]

Salvatoris Mater 3/2, 357-358

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dniowiecza (VII-XI): m.in. Ildefonsa z Toledo, Bedę Czcigodnego, Pawła Diakona, Alkuina, Paschazjusza Radberta, Fulberta z Chartres, Piotra Damianiego. Druga część omawia „złoty wiek doktryny maryjnej” (XIII) i takich autorów jak: Anzelm z Aosty, Eadmer z Canterbury, Rupert z Deutz, Bernard z Clairvaux, zaś kolejna – okres scholastyczny (XIII), koncentrując się na jego najważniejszych przedstawicielach: Bonawentura, Albert Wielki, Tomasz z Akwinu, Jan Duns Szkot. Ostatnia część zatytułowana „W stronę nowych form wiary i pobożności maryjnej” (XIV-XV) analizuje nauczanie maryjne m.in. Brygidy Szwedzkiej, Jan Gersona, Bernardyna ze Sieny.

GOZZELINO, Giorgio, *Ecco tua Madre! Breve saggio di mariologia sistematica*, ElleDiCi, Leumann (Torino) 1988, ss. 144.

Niewielka książeczka z salezjańskiej serii „Teksty teologiczne dla wszystkich”. Charakter serii wyjaśnia podtytuł książki: Krótkie studium mariologii systematycznej. Autor w niezwykle syntetyczny sposób wprowadza w całość współczesnej problematyki mariologicznej. Tajemnicę Maryi ujmuje w perspektywie antropologicznej (autor jest autorem kilku książek z antropologii teologicznej). Schemat prezentacji jest bardzo prosty. Najpierw biblijne podstawy teologii maryjnej oraz świadectwa Tradycji, a w następnych rozdziałach omawia się kolejno: niepokalane poczęcie, macierzyństwo Boże i dziewictwo, wniebowzięcie, duchowe macierzyństwo, tożsamość Maryi w świetle dwóch perspektyw: chrystotypicznej i eklezjotypicznej. W ostatnim rozdziale znajdziemy omówione zagadnienie obecności Maryi w dialogu ekumenicznym.

W krótkim studium spotykamy także paragraf zatytułowany „Współodkupicielka”, w którym autor omawia udział Maryi w dziele odkupienia. Autor tłumaczy użycie tego tytułu Matki Bożej, chociaż jest świadom – jak wyraźnie zaznacza – jego dwuznaczności i kontrowersji, które wzbudza. Czyni to jednak ze względów „dydaktycznych” (sic!), ponieważ jest to „wygodna formuła”, która określa całość omawianej problematyki. Trzeba jednak wyraźnie powiedzieć, że właśnie ze względów dydaktycznych należy unikać terminu „współodkupicielka”, a wprowadzać inne w „krwioobieg” dydaktyki i pobożności maryjnej w ogóle.

Na warsztacie włoskiego teologa dostrzegamy opracowania dwóch polskich autorów. W rozdziale ekumenicznym autor odwo-

tuje się do tekstu o. S.C. Napiórkowskiego OFMConv, zamieszczonego we włoskim nowym słowniku mariologicznym (hasło: ekumenizm), natomiast w części poświęconej tradycji patrystycznej, wśród innych opracowań historii mariologii (np. Soll, De Fiores, Calero, Colzani), odwołuje się także do książki Marii Winowskiej („E venne una donna. Madre di Cristo, madre della Chiesa”, Torino 1991, tł. z franc.). Autor umieszcza ją także w bibliografii polecanej czytelnikowi.

María, Evangelio vivido. Congresos Mariano y Mariológico, EDICE, Madrid 2000, ss. 664.

Książka zawiera akta dwóch kongresów: maryjnego i mariologicznego, które odbyły się w dniach 8-13 IX 1998 r. w Saragossie, a zostały zorganizowane z inicjatywy Konferencji Episkopatu Hiszpanii.

Temat kongresu maryjnego brzmiał: „Maryja żywą Ewangelią”. W refleksji maryjnej podjęto m.in. następujące tematy: „Maryja w tajemnicy Chrystusa” (A. Martínez Sierra), „Maryja, umiłowana uczennica, pierwsza chrześcijanka” (M. Cortés), „Maryja, Matka nasza w życiu łaski” (kard. A.M. Javierre), „Maryja w misji Kościoła” (bp J.M. Uriarte). Ponadto wygłoszono 12 referatów w trzech blokach tematycznych: 1) Maryja w działalności ewangelizacyjnej Kościoła; 2) Maryja w liturgii Kościoła; 3) Maryja w działalności charytatywnej i społecznej Kościoła.

Podczas kongresu mariologicznego przedstawiono 9 referatów: „Maryja, dziewicza Matka Jezusa” (A. Aranda), „Maryja jako Matka Boga” (E. Llamas), „Maryja nowa Ewa obok nowego Adama” (J.A. Domínguez), „Poczęcie w mocy Ducha Świętego” (C. Pozo), „Duch Święty przygotowuje w Maryi mieszkanie dla Syna” (J. Castellano), „Maryja w czasie Zesłania Ducha Świętego: Matka Kościoła” (L.D. Merino), „Maryja Matka miłosierdzia: odbicie miłosierdzia Ojca” (F. Ochayta), „Umiłowana Córa Ojca: powołanie Maryi” (M. Ponce), „Niewolnica Pana i niewolnictwo maryjne” (A.M. Calero).

Maryja Matką Odnowy w Duchu Świętym, red. J. Kozłowski SJ, Wyd. Ośrodka Odnowy w Duchu Świętym, Łódź 1999, ss. 224.

Książka zawiera materiały IV Forum Charyzmatycznego, które odbyło się 5-7 XII 1997 r. w Łodzi. Głównym mówcą był o. Ermano Toniolo OSM, który wygłosił cztery konferencje: „Maryja współ-